

Jednoho dne
 napadli někteří zlí
 bandité jedno z území,
 napadli lidi
 a ukradli jejich majetek.
 Žlutý císař byl
 požádán, aby velel armádě,
 aby bojoval s bandity
 a ochraňoval lidi.
 Velitel banditů
 se jmenoval Chi Yu.
 Vůdce banditů
 Chi Yu byl velmi zlý
 a agresivní
 a byl zběhlý
 ve válečné strategii.
 Měl kolem sebe
 taky lidi s magickou silou.
 Chi Yu sám neměl
 magickou sílu,
 ale měl pomoc
 šamanů.
 Ti šamani
 ho podporovali.
 Tito nudní šamani,
 kteří dovedli přivolat
 vítr a déšť,
 přeměnit fazole ve vojáky,
 přesouvat hory
 a vysoušet oceány
 ho podporovali.
 Zvláštní, nepodporovali
 dobré lidi,
 ale bandity.
 Možná to byli
 ďábelští šamani,
 kteří používali černou magii.
 V jednom bodě,
 kdy dvě strany
 prudce bojovaly,
 Chi Yu byl téměř chycen
 Žlutým císařem,
 Hsiungem.
 Nicméně, jeho šamani
 náhle přivolali
 nějakou mlhu,
 takže začala být všude mlha
 a nic se nedalo vidět.
 Výsledkem bylo,
 že Chi Yu utekl.

Byl téměř chycen,
 ale šamani přivolali
 mlhu
 a Chi Yu utekl,
 protože byla mlha
 a lidi neviděli.
 Chi Yu utekl,
 ale Hsiung a jeho armáda
 byli chyceni do pasti
 v malém údolí, protože
 se nemohli dostat ven.
 Mlha byla náhle
 tak hustá a tmavá,
 že nic neviděli.
 Byli uvězněni
 v tom údolí
 několik dní,
 ztraceni a zmateni.
 Šamani
 na ně nejen vypustili mlhu,
 ale taky seslali nějakou
 kletbu,
 tak, že se duševně
 pomátli.
 Tak špatné!
 Tato situace trvala
 několik dní.
 Byli od sebe
 odděleni
 a bloudili kolem,
 ztraceni a desorientovaní.
 Někteří vojáci si začali
 mezi sebou šeptat,
 protože nechtěli,
 aby je Hsiung slyšel,
 říkali:
 „Máme už jídlo a vodu
 jen na jeden den.
 Co budeme dělat?
 Pokud se nedostaneme
 z tohoto údolí,
 jistě tady zemřeme.“
 To si mezi sebou
 šeptali,
 ale Hsiung je slyšel.
 Měl velmi bystré uši.
 Možná byly jeho nebeské
 uši otevřené,
 jako je máte vy.
 I když

jsem ještě daleko,
 když jednou zakašlu,
 všichni to slyší.
 Když se nadechnu,
 všichni řeknou:
 „Mistryně je tady!“
 Hsiung je slyšel,
 proto jim řekl:
 „Uklidněte se, uklidněte se.
 Požádám místní
 božstva, aby nám
 pomohla. Nebojte se.“
 Pak si klekl
 na zem,
 hluboce se uklonil –
 aby se dotkl hlavou
 země.
 Lehl si tváří
 na zem – a přeříkával
 nějaké mantry.
 Přeříkával nějaké dobré
 a požehnané mantry.
 Možná zpíval
 nějaké buddhistické mantry
 nebo taoistické mantry.
 Nicméně, zpíval
 něco dobrého. Tyto
 modlitební písně.
 Ne dlouho po tom,
 jen za pár okamžiků,
 se najednou přes
 hustou mlhu objevil
 paprsek světla,
 byl velmi, velmi zářivý.
 Hsiung uslyšel
 jak ženský hlas říká:
 „Medvěde Hsiung,“ –
 medvídku –, „poslouchej:
 jsi předurčen,
 abys sjednotil všechny
 kmeny a malé země
 a abys byl jejich králem.
 Vládce Nebe
 mě poslal
 s těmito dary.“
 V tom okamžiku
 Hsiung vzhledl vzhůru,
 protože ten hlas
 přicházel seshora.
 Podíval se vzhůru

a zjistil, že se mlha rozplynula.
 Nebe bylo znovu zářivé a cesty se před nimi znovu jasně objevily.
 Pak ušel na obloze bohyni, která byla oděna v šatech devíti barev.
 Možná, že sešla dolů Bohyně Devátého Nebe.
 Její oděv měl devět barev.
 Stála před ním a řekla:
 „Jsem Bohyně Devátého Nebe.“
 Řekla, že sešla dolů z Devátého Nebe.
 Páni! Velmi velká.
 „A tady jsou dárky od Vládkyně Nebe.“
 Pak podala Hsiungovi misku obsahující drahokam.
 A řekla: „Ostrý hrot drahokamu vždy ukazuje k jihu.“
 Rozumíte? (Rozumíme.)
 Ukazuje k jihu.
 „I kdyby byla mlha, můžete se držet směru, který ukazuje hrot tohoto drahokamu a najdete svou cestu.“
 Pak mu dala dvě knihy.
 Jedna byla „Klíč k okamžitému osvětlení“, a druhá byla „Kuchyně Nejvyšší Mistryně“, která obsahuje informace o veganství od Nejvyšší Mistryně.
 Dala mu dvě knihy a řekla: „První kniha vám umožní předvídat pohyb nepřátel.
 Budete schopni

určit pozici vašich nepřátel, kam půjdou zítra, co budou dělat zítra a pozítří.
 To vše budete vědět.
 Druhá kniha vás naučí, jak porazit Chi Yu.“
 Skvělé!
 Nakonec dala Bohyně Hsiungovi několik věcí magické síly, aby ji mohl používat, včetně vlajky – vlajku, jako máme my s mnoha srdíčky.
 Vlajku.
 A další bylo pířko orla, velmi dlouhé pířko orla a dva magické meče.
 Číňané mají mnoho zajímavých příběhů s duchovním a morálním významem.
 Proto je skutečně ráda čtu.
 Když se Hsiung vrátil, přečetl si ty knihy, jako i knihy o vojenských strategiích.
 Poté, co tak udělal, znovu bojoval proti Chi Yu, a Chi Yungovi šamani vyčarovali znovu mlhu.
 Neuměli dělat nic jiného, jen tento trik – tak nudný!
 Ovšem tentokrát měl již Žlutý Císař „poklad, který vždy ukazoval k jihu“, kompas.
 Bylo to zřejmě něco, jako jsou dnes kompasy.
 Proto už neměli

strach.
 Byli v pořádku.
 Neztratili se, ani nebyli dezorientovaní, a používáním kompasu, Hsiung našel taky svoji cestu do nepřátelského tábora a chytil vůdce banditů.
 Zajal vůdce banditů.
 Samozřejmě, když byl vůdce zajat, všichni jeho následovníci zmizeli.
 Jelikož najednou neměli banditi nikoho, kdo by je vedl a nikoho, kdo by jim řekl, co dělat, rozprchli se.
 Bez prolévání krve, zabíjení, bez jakéhokoli násilí, Hsiung zvítězil, proto ho všichni ještě víc milovali.
 Po přemožení Chi Yu, náčelníci kmenů, králové malých království, všichni Hsiunga oceňovali a žádali ho, aby se stal taky jejich králem, největším králem.
 Předtím byl jedním z králů, ale teď chtěli, aby se stal jediným králem a nazývali ho „Žlutým Císařem, Hunag Di.“
 „Hunag Di“ znamená „Žlutý Císař“, ne císař ve smyslu rodovém.
 Protože žili u Žluté řeky, říkali mu taky „Žlutý Císař.“
 Kdyby žili blízko Červené řeky, říkali by mu

„Červený Císař.“

Co je lepší?

Žlutý.

Žlutý je lepší?

Proč jste tak vybíráví?

Kdyby mi někdo řekl,

abych byla králem,

řekla bych:

„Dobrá.“ I kdyby mi říkali

„Černý král“.

Pokud bych byla králem,

bylo by to v pořádku.

Proč musí být

žlutý?

Ne.

Je velmi únavné být králem.

Je už velmi únavné být

Mistrem.

Být králem je ještě únavnější.

Chtěli byste být králem?

Kdo by chtěl

být králem? Ne.

Je to velmi únavné.

Poté, co se stal

Žlutým Císařem,

Hsiung, Žlutý Císař

velmi tvrdě pracoval a

vládl zemi velmi

pilně.

Taky velmi tvrdě pracoval

na diplomatických vztazích,

aby sjednotil v harmonii

všechny kmeny.

Přinesl svým lidem

štěstí, prosperitu

a mír.

Všichni měli dost jídla

a byli v harmonii.

Byl to velmi dobrý král.

Jedno léto, zatímco

procházel jeho zemí,

aby zkontroloval

životní podmínky

jeho lidí,

viděl, že všechny zemědělské

pozemky království

byly velmi dobře obdělávané,

a že všichni lidi

měli dost jídla

a teplé oblečení.

Všichni žili

pohodlně a šťastně.

Nikdo si neměl

na co stěžovat:

nikdo z nich

netrpěl hladem

a žádný nemocný

neměl nedostatek péče.

Lidé žili šťastně.

To proto,

že vláda byla tak dobrá.

Žlutý Císař

byl skutečně velký král,

který přinesl mír

a hojnost lidem.

Je to tak dojemné.

Jsem tak pohnutá,

když to čtu.

Ano, chtělo by se mi plakat,

ale nebudu plakat.

Kdybych plakala,

nemohla bych číst.

Později, když se vrátím,

budu plakat sama.

Viděl, že jeho lidi

žili v míru, hojnosti

a spokojenosti,

proto si řekl:

„Myslím,

že teď budu mít čas

naučit se o Tau“

(Pravé učení).